

Gazetecilik mesleği çoğu zaman hak etmediği ithamlarla karşı karşıya kalır.

Olumsuz bir durum karşısında haber yaptığınızda habere konu olan muhataplar her daim tepki gösterir. Oysa gazeteciliğin tanımları arasında ve Yargıtay içtihatlarında “halkın haber alma özgürlüğü” vardır. İlgili Yargıtay içtihatlarında ‘haberci olayın sonucunu beklemez’. İlk görülen durum haberleştirilir. Olayın sonucu beklenirse o haber, haber olmaktan çıkar. Bu basın etiğinde ve Yargıtay kararlarında bile yer alan yasal bir durumdur.

“Yargıtay’ın yerleşik içtihatları gereği bir haberin hukuka uygun olarak yapılması için **gerçeklik, güncellik, kamu yararı**

bulunması gerekmektedir. Zira gerçeklik, güncellik, kamu ilgisi ve kamu yararı hukuka aykırılığı ortadan kaldıran sebeplerdir. Yargıtay içtihatları gereği aranan gerçeklik

somut gerçeklik olmayıp haberin yapıldığı andaki görünen gerçekliktir

. Basın yayın kuruluşları haber yayını yaparken haberin somut gerçekliğini araştırmakla yükümlü olmayıp haberi belirli biçimine uygun olarak yayınlamakla yükümlüdürler. Aksi halde güncel haber yapılması mümkün olmayacaktır.”

Şimdi; CHP Konya Milletvekili Atilla Kart, Bartın Milletvekili Rıza Yalçınkaya ve Eskişehir Milletvekili Süheyl Batur, Aybastı Belediyesinde gerçekleşen bir para alışverişi ile ilgili rüşvet iddiası gerekçesiyle 2011 yılı Nisan ayında Ankara Cumhuriyet Başsavcılığı'na bir suç duyurusunda bulunuyorlar. Muhataplar TOKİ'den “Yayla Evleri” ihalesini alan şirket yetkilileri, paranın alındığı Aybastı Belediye Başkanlığı makamı ve o makamın yetkilisi Belediye Başkanı İzzet Gündoğar ve zamanın AK Parti Ordu Milletvekili Ayhan Yılmaz. Gerçi ilgili ihale iptal oldu olmasına ama neden iptal olduğu halen muamma... Öncelikle bu iptalin nedeninin de kamuoyuna açıklanma ihtiyacı vardır.

Bu suç duyurusu doğal olarak ulusal televizyonlarda ve tüm ulusal basın kuruluşları başta olmak üzere ilimizdeki yerel basında da haber oldu.

Bizde doğal olarak görüntüleri izleyen meslek mensubu basın çalışanları olarak ilgili tarihlerde haber ve yorumlarımızı kaleme aldık.

İki yıldır devam eden bu dava geçen hafta Ünye Ağır Ceza Mahkemesi heyeti tarafından beraat kararıyla sonuçlandırıldı.

Tabii ki; yerel mahkemenin kararı nihai bir sonuç değildir. Bunun bir Yargıtay süreci vardır. Hatta mahkemenin iddia makamı olan savcılık makamı bu olayın sanıklarının Türk Ceza Kanununun ilgili maddeleri uyarınca verdiği mütalaada ısrarla cezalandırılmalarını istemiştir. Ancak yargıçlar suçun sabit görülmediğinden, iddialar kanıtlanamadığından beraat kararı vermişlerdir.

Hangi kanıt, hangi suç delili?...

Bu görüntüleri hukuk bilgisi olmayan birisine bile izletseniz, "... vay be, resmi makamda böyle de para mı alınır mı?" derler... Daha nasıl delil olacak ki!

İşin bizim tarafına gelince...

Bizde olay günü tıpkı ulusal ve yerel gazeteler gibi haber ve yorumlarımızı yaptık.

Ancak bir süre sonra bizim haber ve yazılarımız için dava açıldı. Halen bize açılan davanın yargı süreci devam ediyor.

İlgili eski milletvekili mahkemenin beraat kararından sonra haklı olarak basın açıklamaları yapıyor, esiyor-gürlüyor, gazetelere beyanatlarda bulunuyor. "Aklandım, paklandım, zaten suçsuzdum" diyor.

Eyvallah...

Halen yargı süreci devam eden bizim davamızla ilgili de yargıyı yönlendirecek tarzda, davanın

sonucunu etkileyecek biçimde, yargıçları 'kendi beklediği kararı' verecek doğrultuda basın açıklamaları yapıyor. Bir nevi yargıçları baskı altına alıyor. Sanki bu ucu açık olan sonuç karşısında mavi boncuk bulmuş gibi seviniyor, siyaseten gelecekte bu memlekete daha özel hizmetler yapacağından bahsediyor.

Önce bırakın siyasetçiyi hepimizin halka karşı samimiyet, hoşgörü, adalet ve hakkaniyetli olmamız gerekir. Bu kriterler bir erdem değildir.

Aksine gerekliliktir.

Bu kriterlerin en babası da sevgidir. İslam dininin temelinde de sevgi, saygı ve dürüstlük yatar.

* * *

Sayın eski milletvekilinin o açıklamalarındaki "yerel gazete" diye adlandırdığı gazete Yeni Haber Gazetesidir.

Buradan soruyorum; o gün olayı ana haber bültenlerinin birinci haberi olarak yayınlayan, milyonlarca izleyiciye ulaşan hangi ulusal televizyona, yine olayı manşetlerden duyuran yüzbinlerce tirajı olan ülkemizin hangi ulusal gazetelerine, binlerce tirajı olan hangi yerel televizyon ve gazetelerine dava açtın?

Neden Yeni Haber Gazetesi?

Özel bir düşmanlığın mı var, Yeni Haber'e?

Senin manevi şahsiyetini milyonlarca satan gazeteler değil de, yüzlü rakamlarla satan gazete mi zencide etti!

Bu soruların yanıtını da yargı verecek tabii ki... Yargıya olan güvenimiz halen tam.

* * *

Çünkü nasıl ki; bir fiili durumu başlangıçta haber ve yorumlarımızla kamuoyuna duyurmuşsak, işte bu yazı ile de beraat edildiğini duyuruyoruz.

Biz tarafsız ve bağımsız bir gazetecilik yapıyoruz.

Bu memleket bizim, bu bayrak bizim...

Hiçbir hukuksuzluğa ve kamuoyuna karşı yapılan haksızlığa boyun eğmeyiz.

Daha doğrusu "Adaletin kestiği parmak acımaz" anlayışına sığırız.

Ahlakımız, onurumuz, namusumuz, sevgimiz, saygımız bizim için en değerli varlıklardır.

Yavuz Selim Eser'in düsturu ve değerleri bunlardır.

Gazeteciler görevlerini yaparken, "halkın haber alma özgürlüğü" çerçevesinde haberlerini olumlu veya olumsuz yönleriyle, güncel tazelikleriyle kamuoyuna duyururken sonuçlarını da duyurmak basının görevleri arasındadır.

Oysa ilgili failer yargı kararları karşısında zafer kazanmış edasıyla davrandıklarında kamuoyu

vicdanlarında acaba aklanmış mı oluyorlar? Biraz da mütevazılık gerekmez mi?

Buradan görüntüleri izleyen tüm okuyucularıma ve kamuoyuna sormak gerekir; bu insanlar yargı önünde aklandığı gibi sizlerin vicdanında da aklanmışlar mıdır ?

Aldığı ihalenin, ilgili görüntülerinin ortaya çıkmasından sonra iptal olduğunu bilen bir iş adamı hiç tanımadığı, akrabalık bağı olmadığı Çatalpınar ilçemizin Sayacatürk Köyü sakinlerine neden karşılıksız para verir?

Tabii ki hayırsever olabilir.

O zaman niye doğduğu il olan Çankırı ili sınırlarında hayır hasenat yapmaz, denilmez mi?

Fatsa - Aybastı karayolu yapımı inşaatı onun neyinedir, denilmez mi?

Perşembe Yaylası "Yayla Evleri" ihalesiyle konuya bahis yolun ne alakası var, denilmez mi?

İhaleyi alan şirket deste-deste poşet içinde getirdiği paraları neden kendi memleketinde dağıtmaz, denilmez mi?

Halen bu sorular ispata ve cevaba muhtaçtır.

Mademki yargıyı etkilemeye yönelme var, biz halen yargıdayız. Bizim davanın sonucunu da yine siz okuyucularımızla paylaşacağız. Çünkü biz vakıanın siyasi ve parasal tarafı değiliz. Biz kamuoyu adına temiz birey, temiz toplum, temiz siyaset ve ilkeli görev anlayışı tarafıyız. Saygılarımla...

Her geçen yıl önemini kaybedecek

Doğrudan gelir desteği ödemeleri 27 Haziran Çarşamba günü başladı.

Bu gün 2013 yılının son ödemesi yapılıyor. Ziraat Bankalarının önleri mahşeri kalabalıklara sahne oluyor.

Birçok kuruluş ve şahıs, bu yılki ödemelerin piyasaya hiçbir katkısı olmayacağı yorumlarını yapmakta. Çünkü üretici bu ödemelerden alacağı bedeli çoktan harcamış bile. Yani, para hiç dışarı çıkmadan doğrudan alacaklıya gitmiş. Bu alacağın büyük bölümünü de bankalar oluşturmaktaymış.

Her geçen yıl fındıktan geçinilmeyeceği gerçeğini daha somut yaşıyoruz. Her ne kadar destek verilse de bir gün bu destekler “**çerez parası**” değerinde olacak. Ancak üretim tonajı yüksek olan üreticiler için bunu söyleyemeyiz. Benim gibi zar zor bir ton fındık üretenler bu ağır yaşam koşullarında geçimini fındığa bağlıyorsa vay haline.

Zaten “**fındık tek geçim kaynağımız**” söylemi de her geçen yıl önemini kaybediyor. Bu anlayışa verilen değer her geçen yıl azalıyor.

Hükümetin 4 yıl önce çıkardığı fındık ekim ve dikim arazilerini belirleyen yasa ile arazi koşullarına göre kimi yerlerde fındık sökülecek, kimi yerlerde destekleme kalkacak, kimi yerlerde de düşük yoğunlukta destek sürecek.

Karadeniz Bölgesinin orta ve doğu kesiminde arazi yapısı belli. Arazinin yüzde 90'ı eğimli. Taban arazi Terme, Çarşamba Samsun, Bafra ile sınırlı. Batı Karadeniz de ise Düzce ve Adapazarı taban arazilere sahip. Dolayısıyla uzun yıllardan beri batıdaki taban arazilere fındık dikimi yapılmış ve hatta haklı olarak fındığı mamul hale getiren özel sektör tesisleri de batıya yönelmiş. Birde hükümet Fiskobirliğe uyguladığı politikalarla bu kuruluşun sonunu getirmiş ve Orta ve Doğu Karadeniz'deki fındık üreticisi tamamen sahipsiz kalmıştır.

Eğer yeni yasal düzenlemeler uygulamaya geçirilmezse fındık üreticisi tamamen aradan çıkacaktır. Yılda bir kez destekleme yaparak bırakın fındık üreticisini fındık ürününü dahi ayakta tutamayız. Kaliteli ürün sağlayamayız.

Fındığın en lezzetli ve en kalitelisi Ordu ve Giresun illerinde yetişmekte. Bu bilimsel olarak kanıtlanmış. Böyle giderse bu lezzet kaybolur.

Fındıkta daha geliştirilmiş ve profesyonel politikalara ihtiyaç vardır.

Hiçbir masraf etmeden 2 milyar dolar ihracatı olan hangi ürünümüz ve üretimimiz var? O halde fındığın hem kalitesini, hem de üretimini arttırmak için yeni politikalar üzerinde çalışılmalı. Yeni fındık politikalarının temelinde de Orta Karadeniz Bölgesi birinci öncelikli merkez olmalı.

Yılda bir kez destek ödemeleri için üreticileri günlerce ve saatlerce banka kuyruklarında bekletmek için ayrı tartışılması gereken boyutu.

Yine de destek ödemelerini bekleyenlerin gözü aydın. Çünkü paralarını aldılar...